

[Ømann.]

meget store befolkningsgrupper er i dæk over for indkomstbeskatningen, uanset hvilken skala vi udformer, de kan ikke rammes generelt gennem en skala. En progressivitet, der ikke bare gælder lønmodtagerne, kan kun skabes ved afskaffelse af diverse fradrag og ved bekæmpelse af skattesnyderiet.

Svaret på, om den skala, vi her har, er tilstrækkelig progressiv, må være: den er progressiv for lønmodtagerne, og for andre grupper kan det være højst tvivlsomt, hvor progressiv den i realiteten er.

Skatterne er nu kommet meget højt op. Det er i det store og hele nødvendigt, og jeg skal ikke forfalde til den jamren og demagogi, som regeringspartierne var eksponenter for før valget. Men når det nu er sådan, ja, så bliver skattesnyderi en desto alvorligere ting, og der er efterhånden grund til for lønmodtagerne at gå ret hårdt og direkte til værks over for dette problem. Der er måske flere penge at hente her for dem end i en overenskomstsituation. Måske er regeringen allerede i gang med dette arbejde, jeg ved det ikke, og jeg synes, vi savner åbenbare resultater.

Der er en anden ting, som må nævnes i denne forbindelse, og det er den forskel, der vil komme frem imellem A- og B-indtægter, når kildeskatten nu skal virke. Der udtales i fremsættelsestalen stor bekymring for, at forskudsopgivelserne af B-indtægterne ikke vil nå op til et realistisk mål, og at der derfor vil blive tale om en betydelig samlet restskat, der først skal indbetales i 1971. Det er klart, at der vil være en stor tilbøjelighed til at deklarere for lavt, for straffen består jo alene i en rente på 8 pct., og det kan ikke være særlig afskrækkende, al den stund markedsrenten ligger på 9-10 pct. Men det, der ligger i denne omstændighed, er jo, at der faktisk bliver bevilget ret store befolkningsgrupper et lån, og dette lån vil faktisk blive permanent, såfremt det er noget, der skal finde sted også i årene, der kommer. Derfor kan jeg ikke rigtig acceptere, at man skulle

stille sig så opgivende over for spørgsmålet om at få de rigtige forskudsdeklarationer fra de erhvervsdrivendes side.

Skatteloftsproblematikken skal jeg ikke ofre mange bemærkninger på, det har hr. Grünbaum allerede gjort så udmærket. Det var jo noget, som venstre og konservative lovede vælgerne før valget, for sådan noget mente man at deres vælgere troede på. Men det er jo ikke de store vælgergrupper, man gavner med disse skatteloftet.

Det skrå skatteloft er vel et kuriosum; man kommer vel næppe inden for en betragtelig tid op på en udskrivningsprocent på 105. Det skatteloft, som skulle gavne også de lavere indtægter, er altså kun en kimmære.

Om marginalskatteloftet er direkte uheldigt, fordi det kan skabe spekulation i en høj kommunal skatteprocent. Derfor er der også indført en sikkerhedsbestemmelse, nemlig at kommunerne skal udskrive en ejendomsskat på mindst 10 promille. Det er et rigmandsloft, der her er tale om. Når den konservative ordfører var inde på, at det var dog rimeligt, at alle og enhver skulle beholde en tredjedel af indtægten, så er det jo ikke rigtigt; det er marginalskatten, der er tale om, og dette loft kommer jo i sving, også selv om man beholder langt mere end en tredjedel af den samlede indkomst; det er jo den yderste del af indkomsten, man klipper af.

Med hensyn til at holde valglofter, som den konservative ordfører også var inde på, ja, så kan jeg ikke nære mig for at citere de konservatives valgpløje:

„Takket være den faste pris- og indkomstregulerede skatteskala, som også er partiets ønske, gennemføres dermed et tilsvarende meget lavere skatteloft for indkomstgrupperne neden for de allerhøjeste indtægter.“

Man ville give indtryk af, at man ville værne mellemindtægterne. Der er intet af disse skatteloftet, der er et værn for mellemindtægterne.

Vi kan naturligvis ikke bifalde disse